

متن پرسش

سلام استاد عزیز: ببخشید وقت گرانبهایتان را می گیرم، شبهه ای در ذهنم افتاده و آن اینکه: ما علما و بزرگان زیادی داشتیم که اهل مبارزه با هوای نفس و اهل مکاشفات بوده اند ولی با این حال یک وابستگی هایی داشتند. مثلا بعضی هایشان وابستگی شدیدی به سیگار و قلیان داشتند. مگر این دنبال هوای نفس رفتن نیست؟ اصلا چرا از اول سراغ این چیزها بروند که بعد عادت بکنند؟ استاد بحث من سر ضرر سیگار و قلیان نیست، سر وابستگی و تعلقی است که به این چیزها داشته اند ولی با این وجود انسان های عارفی بودند و بعضا به عوالم دیگر هم ورود پیدا کرده اند. این تناقض چگونه جواب داده می شود؟ تشکر

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: آن بزرگان در فضای دیگری به چنین موضوعاتی می نگرند و بیشتر جنبه‌ی تفریحی برای کم کردن فشار روح در آن زمان داشته است و نه جنبه‌ی اعتیاد که امروز مورد بحث است. موفق باشید